

saa tilstaae, at jeg vilde finde det rigtigt, om
 min, inden man fik dertil, først fik For-
 stærkningsbataillonernes Cadres, som Hærløven
 foreskriver, noget stærkere besatte og fyldigere ud-
 viklede, end de allerede ere, saa at man fik en større
 Idee om, til hvilket Brug og Nytte de kunne
 være i en Krig; men skulde det derefter vise
 sig, at man trænger til flere, saa forekommer
 det mig, at det ikke vilde være rigtigt at paa-
 lægge nogen Deel af Verne en større Byrde
 i denne Henseende, og at vi her ved denne
 Leilighed burde søge at fastholde, saavidt mul-
 ligt, saavidt det kan gøres overensstemmende
 med de locale Forhold, det Sighedsystem, som
 vi ellers have stræbt at gennemføre, saavidt
 det lod sig gjøre. Jeg troer, at det er denne
 Betragtningssaaede, fra hvilken Spørgsmaalet
 i det Hele bør sees. Jeg har Noget imod
 den Sætning, som findes i Lovudkastets § 3,
 første Stykke, nemlig at Kjøbenhavns Væb-
 ning „ikke uden Nødvendighed kan be-
 nyttes anderledes end til Foretagender,
 der sigte til Kjøbenhavns og de den be-
 slyttende Fæstningsværkers og Søforters For-
 svar.“ Jeg troer nemlig for det Første,
 at dette ikke er Noget, som særlig gjælder om
 Kjøbenhavns Væbning; det gjælder efter min
 Mening om Forstærkningen i det Hele, at den
 ikke uden særlig Nødvendighed skal benyttes til
 Andet end det locale Forsvar. Men selv om
 dette nu ikke maatte forholde sig saaledes, fin-
 der jeg dog, at denne Bestemmelse i Grunden
 ikke er rigtig; thi er en saadan Væbning først
 tilstede, og er den istand til i særlige farefulde
 Diebliske, som her er Tale om, at yde noget
 virkelig Forsvar, bør den anvendes, og det er
 jo ogsaa egentlig det, som er Meningen; thi
 da er der jo Nødvendighed derfor. Det synes
 mig altsaa, at denne hele Sætning om, at
 den i Krigstid ikke uden Nødvendighed kan
 benyttes anderledes end til Foretagender af
 den nævnte Art, er en saadan, som stilles op
 til Beroligelse og som et Plaster for de Mænd,
 der vilde blive indkaldte til at bære denne sæ-
 rlige Byrde, men som dog, naar det kommer
 til Stykket, aldrig vil kunne yde dem nogen
 virkelig Beroligelse. Derfor skal jeg tillade
 mig at henstille til Overveelse, om ikke denne
 Sætning passende kunde udgaae. De øvrige

Ting, som indeholdes i Loven, angaae saadanne
 Enkeltheder, som jeg ikke for Dieblicket skal
 beskæftige mig med.

Berg: Etableringen af Kjøbenhavns Bor-
 gervæbning og Kongens Livjægercorps skriver
 sig fra en Tid, da Befolkningen i Kjøbenhavn
 var fri for den almindelige Børneplygts Byrde,
 og fra den Tid hente disse Institutioner deres
 Berettigelse. Det var en Feil i 1849, at
 man ikke saamtidig med den almindelige Børne-
 plygts Indførelse hævede disse Rester fra For-
 tiden. Det er efter min Mening en ikke blot
 unyttig, men endog skadelig Udgift, Staten har
 havt til Vedligeholdelse af disse Corps i de
 21 Aar siden den Tid, en Udgift, som, naar
 man tager Renter og Rentesrenter med, vil
 løbe op til omtrent $\frac{1}{2}$ Million Rd. Man
 har vist neppe nogenstunde, skjøndt man ofte
 har anvendt Midler uhensigtsmæssigt, anvendt
 $\frac{1}{2}$ Mill. Rd. saa unyttig som til disse Diemed.
 Efter den Ordning af Hærvæsenet, som er
 foregaaet for 2 Aar siden, maatte der saa-
 meget snarere være Anledning til at hæve
 disse Institutioner. Man har imidlertid ikke
 villet gjøre det, fordi Bestemmelsen heraf og
 saa henhørte under Kommunen, fordi disse
 Corps ogsaa havde tjent i Politiet med, men
 vi have dog herfra forsøgt at udtale vor Me-
 ning i denne Retning, nemlig ved at forsøge
 hortslemt — der foreligger jo Afstemning fra
 Folkethinget derfor — Statens Tilskud til
 disse Institutioner. De ere nemlig ikke alene
 afhængige af Statens Tilskud, men afhænge
 — det gjælder ialfald Borgervæbningen —
 ogsaa af Tilskud, der ydes fra Kommunen,
 som er den, der væsentlig skal afholde de pecu-
 niære Byrder, der ere forbundne med Dret-
 holdelsen af Borgervæbningen. Jeg havde ven-
 tet, at der nu var kommet et Forslag om
 denne Sag, som kun bestod af een Paragraph,
 saalydende: „Fra 1ste April 1870 ophæves
 Kjøbenhavns Borgervæbning og Hs. Maj.
 Kongens Livjægercorps“. Dette Forslag kunde
 godt være kommet uden Motiver, thi jeg troer,
 at det vilde have været tilstrækkelig tydeligt
 og forklarligt uden saadanne, men det er
 imidlertid ikke kommet. Vi have derimod faaet
 et temmelig omfattende Lovforslag, der skal